

[Forsvarsministeren.]

militære anliggender. ... (Aksel Møller: Jaså!) ... at forsvarsstyrelsen høres og ministeriet derefter udarbejder forslag. Forsvarsstyrelsen er, forinden forslaget blev udarbejdet, blevet hørt, som den havde krav på, og der er af regeringen ikke på noget tidspunkt lagt skjul på, at forsvarsstyrelsen har anbefalet 18 måneders tjenestetid plus genindkaldelser, altså 20 måneders tjenestetid. Der er således en uoverensstemmelse mellem regeringens vurdering og forsvarsstyrelsens vurdering af, hvad der kan lade sig gøre her i landet.

Men der har på den anden side for regeringen såvel som for forsvarsstyrelsen ikke været nogen grund til tvivl om, at den øverstkommanderende i NATO, general Gruenther's råd i juli om at opretholde 18 måneders tjenestetid og undlade genindkaldelser indtil videre ikke kan fortolkes derhen, at general Gruenther har givet afkald på ønsket om at få genindkaldelsesproblemet løst i en overskuelig fremtid.

Venstres ordfører, det ærede medlem hr. Erik Eriksen, sagde forleden, at befolkningen utvivlsomt foretrækker 18 måneders uafbrudt tjenestetid fremfor 16 måneder plus 2 genindkaldelser. Deri har venstres ordfører utvivlsomt ret. Men det er jo bare ikke det problem, som befolkningen er stillet overfor, og denne kendsgerning ændres ikke, fordi der gennem aviser og på anden måde er gjort et ihærdigt forsøg på at vildlede befolkningen med hensyn til, hvad det er, sagen drejer sig om, en systematisk vildledning, hvis virkninger „Berlingske Tidende“ har ladet registrere gennem en gallupundersøgelse, som gav bladet lejlighed til at fastslå, at et stort flertal af de værnepligtige foretrak en uafbrudt tjenestetid i stedet for en tjenestetid med efterfølgende genindkaldelser. Ja, selvfølgelig.

Det ville være mere overraskende, hvis de værnepligtige — med den orientering, som de hidtil har fået — havde haft et andet standpunkt. Men da man i det berlingske hus formodede, at regeringen ville gå ind for 18 måneders tjenestetid uden genindkaldelser, så advarede det berlingske hus gennem „Berlingske Aftenavis“ for den 3. august regeringen i en ledende artikel — jeg beder om formandens tilladelse til et citat — hvori det hedder:

„Overfor fordelene ved at undgå genindkaldelserne står risikoen for at blive sendt ud til Danmarks forsvar uden tilstrækkeligt kendskab til de våben og militære metoder, der vil blive anvendt. Man vægrer sig derfor ved at tro på, at det virkelig, således som den socialdemokratiske presses artikler antyder, skulle være forsvarsministerens hensigt at skrinlægge enhver tanke om genindkaldelser. Der kan måske være grunde til at udsætte tidspunktet for disse genindkaldelser. De bør dog være meget vægtige, og det kan i høj grad diskuteres, om de argumenter, regeringen hidtil har ført i marken — valutakrise og befalingsmandssituationen — vejer tilstrækkeligt til. Men det er aldeles givet, at disse genindkaldelser må komme og før eller siden indgå som et helt naturligt led i den militære udannelse.“

Se, sådan var argumentationen fra landets største konservative bladhus, da det regnede med, at regeringen efter min forhandling på regeringens vegne med NATOs øverstkommanderende, general Gruenther, ville foreslå at opretholde 18 måneders uafbrudt tjenestetid uden genindkaldelser. Hvis der endelig skal tales om svingninger med hensyn til tjenestetidsproblemet, må jeg så ikke bede det ærede medlem hr. Aksel Møller studere det berlingske bladhus' orientering til læserne. Det kan vist siges, at det berlingske hus har grund til at være forsigtig med attester for, hvem man kan forlade sig på.

Det var i juli måned, at drøftelsen med general Gruenther fandt sted. Siden er valutavanskelighederne blevet skærpet, og folketinget blev i september indkaldt, for at regeringen kunne få lejlighed til at fremsætte sine forslag i tinget om nødvendige foranstaltninger til imødegåelse af krisen.

Ved forliget mellem regeringen og det radikale venstre blev der truffet aftale om at nedsætte tjenestetiden til 16 måneder og udskyde genindkaldelserne til efteråret 1956. Der er ikke nogen militære årsager hertil. Der er en politisk-økonomisk-finansiell begrundelse. Det samme gælder for de militære styrkers reduktion med 3 000 mand. Ved reduktionen, som sker gradvis, vil blive fulgt den fremgangsmåde, at bestemmelserne for udtagning af værnepligtige til